

en Gang anbefale Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Den ærede Ordfører for Mindretallet anbefalede mig at læse Lovforslaget og Bemærkningerne dertil. Det ærede Medlem maa jo dog kunne læse, hvad jeg har anvist ham, Opgørelsen, som findes paa Bemærkningernes 2den Side. Der opgøres den nuværende Lønning til de 12 Skovfogder til 10,200 Kr., og den Lønning, som efter Forslaget ydes til de 11 Skovfogder, til 10,800 Kr., altsaa 600 Kr. mere. Jeg har ment, at det kunde det ærede Medlem ogsaa læse; i hvert Fald kan jeg ikke læse rettere, end at 10,800 Kr. er 600 Kr. mere end 10,200 Kr., saa jeg tror, jeg har Ret paa det Punkt.

For øvrigt havde jeg ventet — og jeg synes, det havde været ulige heldigere —, at det ærede Medlem til Begrundelse for sit Ændringsforslag havde paavist noget virkeligt. Hans væsentligste Argument i hans sidste Udtalelse var, at den højtærede Minister havde udtalt saadan noget som, at Ligheden vilde blive endnu større ved Genemførelsen af Flertallets Ændringsforslag. Jeg har ikke forstaaet den højtærede Minister saaledes. Den højtærede Minister udtalte derimod, at Forslaget blev endnu bedre for Skovfogderne, og det indrømmede jeg ogsaa, da jeg første Gang havde Ordet her. Det ærede Medlem har stadig ikke gjort Rede for, hvorledes det efter hans Opfattelse hænger sammen med Lighedsforholdet. Han paastod, at jeg ikke kunde benægte, og det har jeg heller aldrig søgt paa, at den Mand, som har været saakaldet Skovfoged i 30 Aar ved Statsskovvæsenet, oppebærer 2,000 Kr. mere, end han vilde oppebære efter Forslaget. Men dersom han har været 30 Aar i Skovfogedstillinger ved Statsskovvæsenet, vil han oppebære 1,000 Kr. mindre. Saadan er Forholdet, og det har jeg paavist. Naar han er 40 Aar, faar han Ansættelse og Titlen Skovfoged, men faktisk er han Skovfoged fra det 30te til det 39te eller 40de Aar. Det er noget helt andet, og det er disse Forhold, vi maa sammenligne, det kommer det ærede Medlem ikke bort fra.

For øvrigt forstaaer jeg nok, at det ærede Medlem taler disse Skovfogders Sag saa indtrængende, som han gør. Det er en Selvfølge, jeg vilde have gjort det samme i hans Sted, jeg vilde have gjort det mest mulige for at gavne dem, hvis naturlige Talsmand jeg var. Men jeg kan ikke nægte, at naar man ikke kan paavise noget galt

i min Beregning — og det har det ærede Medlem ikke kunnet —, og naar man ikke kan sætte noget i Stedet, uagtet det ærede Medlem har haft Adgang til de samme Oplysninger, som jeg har haft, og altsaa samme Adgang til at opstille Beregninger, har han dog virkelig ikke Grund til stadig at hævde, at Ligheden ikke er opretholdt ved Forslaget og navnlig ikke ved Ændringsforslaget Nr. 1. Jeg tror for Resten heller ikke, at Ligheden er opretholdt, for jeg har en Fornemmelse af, at Statsskovvæsenets Skovfogder ville komme med dette Forslag i Haanden og sige: Det er i Virkeligheden bedre end vort. Dog frygter jeg ikke, at Forskellen skal være saa stor, at vi af den Grund skulle forandre Loven af 1904.

Det ærede Medlem holder sig til de 30 Aar, i hvilke en Skovfoged skal have været ved Statsskovvæsenet for at oppebære 31,000 Kr., men det ærede Medlem glemmer at anføre, at disse 30 Aar falde imellem 40 og 70 Aarsalderen, medens de ved Sorø Akademi falde paa Tiden mellem 30 og 60 Aarsalderen. Det gør en betydelig Forskel. Sammenhængen med Pensionen gjorde jeg opmærksom paa før.

Poul Christensen: Der er to Udtalelser af den ærede Ordfører, som jeg ikke kan lade passere. Den ærede Ordfører indrømmede, at jeg gjorde min Pligt overfor dem, hvis naturlige Talsmand jeg var, ved at tale deres Sag. Dette indkasserer jeg, og jeg kan kun glæde mig ved det. Men den ærede Ordfører sagde endvidere, at han i mit Sted vilde have gjort det samme. Denne Udtalelse synes jeg ikke, han skulde være kommen med, thi jeg antager ikke, at den ærede Ordfører sidder her for at drage Skel i vort Samfund, men for at behandle alle ens, enten de bo i Vordingborgkredsen, Fuglebjergkredsen eller Sorøkredsen. Jeg kan ikke tænke mig den Mulighed, at den ærede Ordfører lader sig paavirke af, hvor de Folk bo, som vi sidde og lovgive om. Hvis den højtærede Ordfører indtager denne Stilling, afviger den i høj Grad fra min. Jeg lader mig kun paavirke af almindelig Retfærdighedsfølelse, og naar jeg ikke kan erkende, at disse Skovfogder ere stillede paa lige Fod med Statsskovvæsenets, gør jeg kun min simple Pligt overfor dem, som jeg vilde have gjort det, selv om jeg havde boet i Vordingborgkredsen.

Det ærede Medlem siger, at jeg kan ikke paavise Fejl i hans Beregning. Jeg skal bestræbe mig for at gøre det, endog saa eftertrykkeligt, at det ærede Medlem